

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ประจำวันที่ ๗ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑ ต่อ ๑๗-๑๘ มูลค่าข่าว ๘๙๖,๐๘๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เมื่อนิลิตทำวัดปลั่ง
ชัชชาติ สิทธิพันธุ์ 17

เมื่อนิลิต-นักศึกษาทำวัดปลั่ง 'ชัชชาติ สิทธิพันธุ์' ใคร 'อ่อนหัด' ถอยไปก่อน !!!

อาจเพราะคำตั้นนั้น "หนักเกินไป" เพราะวันศุกร์ สุดสัปดาห์ เป็นประจำธรรมดาของมนุษย์ออฟฟิศผู้คร่ำเคร่งกับงานมาตลอดทั้งอาทิตย์ ต้องใช้เวลาตัวเองได้พักผ่อน ได้พบปะเพื่อนสนิทมิตรสหาย สังสรรค์ให้สนุกสนานกันบ้าง ก็คงจะไม่ดีอะไร หากว่าเข้านัดต่อมาจะไม่มี "นัด" แต่เช้าครู ชนิดที่ต้องขีตาตื่นแล้วรีบพาตัวเองตรงรี่เข้าหน้าเพื่อเรียกความสดชื่น ตื่นได้ แต่ยังไม่ลืมสติ หากแต่เมื่อใจนำ ขาก็ก้าวตาม แดคยามเช้าแม้ยังอ่อนแรงแต่ก็ต้องหิหรือคา หลบ รรราแม้ยังไม่ออกมารังบนถนนมากเท่าไร แต่ในความรู้สึกแล้วดูเหมือนทุกอย่างจะวุ่นวายไปหมด พบตัวเองอีกครั้ง ปรากฏว่าหยุดยืนอยู่ที่ "สถานีรถไฟบางเขน"

ยกข้อมือขึ้นดูนาฬิกา ขบวนรถไฟสาย 135 (กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี) ยังไม่มา คาดว่าคงอีกสักพัก แต่ในขณะที่รออยู่นั้น หัวสมองก็คิดไปเรื่อยหลากหลายคำถามแว่บวน คิดคำที่ทนาย คิดเรื่องกรวางไม้วางมือ การแสดงออกทางอารมณ์ต่างๆ

กับการที่จะได้พบกับ **ชัชชาติ สิทธิพันธุ์** ปณิธานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ได้รับฉายาว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี"

รถไฟ...กรุงเทพฯ-หนองแขง และกิจกรรม "นักศึกษา" สุดจัด!!!

"ปุ่น...ปุ่น..."

ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมเป็นภาษาเขียนทำไมต้องใช้คำนี้ "ปุ่น..."

เพราะถ้าไม่เดือนหรือใกล้สูญสิ้นสภาพการได้ยิน ยืนยันได้ว่าช่วงที่รถไฟจะเทียบชานชาลาสถานีรถไฟบางเขน เสียงสัญญาณไม่ได้ดังอย่างนี้ แต่จะมีเวลาส่งเสียงอะไร เมื่อรถไฟใช้เวลาเทียบชานชาลาไม่นาน ดังนั้น ต้องรีบหอบหัวสัมภาระกระโดดขึ้นทันที

ปราบ เลาหะโรจนพันธ์   **อลงกรณ์ อัมมวงศศิริต**

หน้าโดม" ภายใต้การสนับสนุนของกลุ่ม "นิวคัลเจอร์" จัดขึ้นครั้งนี้ นัดแนะกันเรียบร้อยแล้วด้วยการเมก 1 โบกี้หัวขบวน ดังนั้น เมื่อขึ้นขึ้นรถไฟแล้วจึงได้พบกับบรรดานิลิต-นักศึกษา คนหนุ่ม-คนสาวหน้าใสกว่า 50 คน ยัดแน่นอยู่เต็มโบกี้ ท่ามกลางเสียงเจี๊ยวจ๊าว ครึกครื้น

ขณะที่ รถที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี เป็นกับเองอย่างอื่น เขาเดินทักทายคนนั้นที่ คนนี้ทำให้นิลิต-นักศึกษารู้สึกใกล้ชิด จากเพียงแค่ขอถ่ายรูปคู่ขึ้นมาในตอนแรกๆ บางคนถึงขั้นยกกระดาน ขอ "จัดซื้อ" เพื่อวัดพลังความแข็งแกร่ง ดูสิว่าสมคำร่ำลือหรือไม่แน่นอน- นักศึกษาแน่

เกี่ยวกับกิจกรรม "Train with ชัชชาติ" เท่าที่มีโอกาสได้พูดคุยกับ **ปราบ เลาหะโรจนพันธ์** ผู้ประสานงานกลุ่ม New Culturel ได้รับคำอธิบายถึงเหตุผลว่าทำไมต้องเป็น "ชัชชาติ สิทธิพันธุ์" ?

ปราบ บอกว่า เท่าที่ได้คุยกันในทีม ทำให้ได้บทสรุปว่า ท่ามกลางภาวะการเมืองที่เต็มไปด้วยข้อเสนองเรื่องปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง หรือการเว้นวรรคประชาธิปไตย เพื่อให้ได้นักการเมืองที่ดีกว่ามีคุณภาพนั้น เรามีความรู้สึกว่า ท่านชัชชาติ เป็นเหมือนแรงบันดาลใจสำคัญที่บอกว่า ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจาก "การเมืองในระบบ" ได้

กิจกรรม "Train with ชัชชาติ" ซึ่งกลุ่ม "สมก

ชายหนุ่มบอกว่า เพราะจากการติดตามฟังเสวนาต่างๆ ตั้งแต่ท่านเป็นรัฐมนตรีใหม่ๆ ก็ได้ยินได้ฟังสิ่งที่ท่านวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งไม่ต่างจากคนทั่วไป คือวิพากษ์วิจารณ์นักการเมืองไทย วิพากษ์วิจารณ์การคอร์รัปชันต่างๆ แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ท่านแตกต่างคือ “การเชื่อมั่นการเมืองในระบบ” จนตัดสินใจ ลงมือทำเพื่อเปลี่ยนแปลง

“ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นก็มีความยั่งยืน และมีความชอบธรรมเต็มๆ 100% ด้วย ท่านได้ชื่อว่าเป็นรัฐมนตรีที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี เพราะท่านนอกจากจะสามารถเปลี่ยนแปลงกระทรวงคมนาคมที่ดูแลได้แล้ว ยังเป็นผู้มีความชอบธรรมอย่างเต็มที่ เพราะเป็นรัฐมนตรี ที่อยู่ในรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง”

ปราบกกล่าว

ได้ยินคำว่า “การเมืองในระบบ” จากปากของชายหนุ่มหลายครั้ง

ถามเขาว่าทำไมถึงใช้คำนี้ ขณะที่เวที “มวลมหาประชาชน” เพียรตามหา “คนดี - คนกลาง - คนมีคุณภาพ”

ปราบตอบทันทีว่า การแข่งขันนโยบายโดยหวังเอาชนะใจประชาชนตามกติกา ไม่เอาชนะกันนอกกติกา ซึ่งถ้าอยู่ในระบบแบบนี้ เราจะมีคนทำงานแบบท่านชัชชาติกล้าเข้ามา และก็จะเห็นความเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเกิดว่าสู้กันเพื่อประชาธิปไตยแล้วไม่เอาการแข่งขันเชิงนโยบาย ไม่เอาตามระบบหาทางลัดมาเพื่อที่จะชนะกัน ในนามการปฏิรูป

ก่อนเลือกตั้ง ซึ่งมองว่าเป็นการเว้นวรรค หรือล้มประชาธิปไตยนั้น จะไม่มีคนแบบท่านชัชชาติกล้าเข้ามา

“คนทำงาน นักปฏิบัติต่างๆ จะไม่กล้าเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ตราบใดก็ตามที่การเมืองในระบบไม่มีความมั่นคงแบบนี้”

เป็นเสียงยืนยันจากคนจัดกิจกรรมสุดจิตหัวรั้นที่พวกเขาได้เชิญให้ “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี” เป็นผู้นำทีม

**วัดพลังกับ “ชัชชาติ”
ปั่นจักรยาน ด่านา ตอบทุกคำถาม
“ความเร็วสูง”**

“ปึน...ปึน...”

รถไฟเทียบชานชาลาที่สถานีรถไฟหนองแขง

อ.หนองแขง จ.สระบุรี

นิสิต-นักศึกษา ช่วยกันคนละไม้คนมือ
ชนข้าวชนของลงไปกองไว้ข้างล่าง ขณะที่
ซัชชาติถือโอกาสนี้เข้าไปพูดคุยกับข้าราชการ
ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ รวมถึงพูดคุยกับ **สุทธิพงษ์
จุลเจริญ** ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี ที่มา
รอต้อนรับ

และเมื่อทุกคนเข้าห้องน้ำห้องท่าเสร็จ
สรรพ พร้อมออกเดินทางแล้ว ซัชชาติก็สะบัด
ธงเริ่มสัญญาณทัวร์

จุดแรกก็คือบริเวณ
ตลาดเช้ารอบสถานีรถไฟ
หนองแขงนั่นเอง ก่อนที่จะ
ต่อด้วยการปั่นจักรยานมุ่ง
หน้า "คลีนฟาร์ม"

จักรยานสีแดงคันที่ซัช
ชาติใช้คันนี้ ตั้งข้อสังเกตว่า
คล้ายกับที่ใช้กันไป "เลือก
ตั้ง 2 กุมภาพันธ์" เป็น
อย่างมาก

แต่คงไม่มีเวลาชมวัดหัว
ทำหน้าสงฆ์ยาวนาน เพราะเมื่อ
คว่ำจักรยานได้ ซัชชาติก็ปั่น
คลกไปทันที นิสิต-นักศึกษา

ก็รีบปั่นตาม ซึ่งแรกๆ ก็เกาะกลุ่มเป็นขบวนสวยงาม
คืออยู่ แต่เมื่อผ่านกิโลเมตรที่ 2, 3, 4... เริ่มกระจาย
กันไปเป็นหย่อมๆ บ้างถอดใจ ยอมแวะระหว่างทาง
ไปเลยก็มีเหมือนกัน

มาทราบภายหลังว่า ระยะทางจาก "สถานีรถไฟ
หนองแขง" ถึง "คลีนฟาร์ม" ที่ปั่นจักรยานไปเยือน
นั้น 7 กิโลเมตร

ถ้าไม่แข็งแรงแจริง ปั่นจักรยานเกาะกลุ่มไปกับ
ซัชชาติไม่ได้แน่

จากนั้นก็เริ่มทัวร์คลีนฟาร์ม เรียนรู้เรื่องการปลูก
พืชไม่ใช้สารเคมีและแบบยกพื้นสูง แบบกางมุ้ง เพื่อ
ป้องกันโรคแมลง ต่อด้วยเรื่องเกษตรพอเพียงของ
บ้าน "ป้าหม้อ" เกษตรกรเลี้ยงชื่อแม่ อ.หนองแขง
พอหอมปากหอมคอแล้วก็ใช้เวลาอาหารกลางวันที่
"บ้านไร่กาแฟ"

(อ่านต่อหน้า 18)

ต่อจากหน้า 17

อึมท้องแล้วก็ถึงนาที่ระทึก เพราะรายการต่อไปคือการเสวนาใน
หัวข้อ "การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานกับอนาคตไทย"

ผู้จัดงานออกตัวตั้งแต่ก่อนเริ่มกิจกรรมว่า ขอทำตัวเป็นฝ่ายค้าน เป็น
ผู้ชุมนุม กดปส. สลับสับเปลี่ยนกันถามเพื่อให้ซัชชาติช่วยตอบ ซึ่งไม่มี
การเตรียมกันมาก่อน ใครอยากถามอะไร สงสัย อยากรู้อะไร เชิญ!!!

จากนั้นสารพัดคำถาม จากนักศึกษาหลากหลายคณะ หลายสถาบัน
ก็ถูกระดมใส่ "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดใน
ปรูฟ"

ในฐานะคนหนึ่งที่ได้แต่มั่งฟัง ให้อู๊ส "เมกหมัด" แทน
แต่กระนั้น ซัชชาติก็บอกพร้อมรอยยิ้มหลังจากที่เวทีเสวนาลิ้นสุด
ว่า "ไม่เหนื่อยที่จะตอบ มีคนถาม แสดงว่าเราอธิบายไม่ได้พอ เป็นสิทธิ
ของเขาเลยที่จะถาม เราต้องตอบ ซึ่งแจ้งให้มากที่สุด และต้องกระตุ้น
ให้เขาหาข้อมูลเพิ่มเติมให้ตัวเองให้ได้ด้วย"

เหตุที่ตกปากกับคำเชิญกลุ่มนิสิต-นักศึกษา มาร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
ซัชชาติอธิบายว่า เป็นกิจกรรมนั้น

น่าสนใจ อีกทั้ง นิสิต-นักศึกษาที่มา
ล้วนเป็นอนาคตของประเทศ ยิ่งใน
การเสวนาเนื่องจากมีนักศึกษามาจาก
หลายคณะ หลายมหาวิทยาลัย ทำให้
ได้พูดคุยกันในหลายมิติ ไม่ว่าจะ
เรื่องวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม การเงิน
กฎหมาย การแพทย์ ฯลฯ

"เด็กกลุ่มนี้คืออนาคตของ
ประเทศ คือผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ
ประเทศ เขาอยากรู้อะไรถามมา เราก็ตอบ ตอบไม่ได้ก็ไปหาคำตอบให้
"การลงทุนที่อย่างนี้เป็นบทเรียนที่ห้องเรียนไม่มี จะทำให้เขาเห็น
ปัญหา และรู้จักคิดในเชิงวิเคราะห์ได้ดีขึ้น ซึ่งการแก้ปัญหาสังคมไทย
ต้องไปทางนี้ ไม่ใช่ใช้อารมณ์"

เกี่ยวกับการเสวนาที่เชื่อมโยงไปถึงเรื่อง "2 ล้านล้าน" นั้น คำถาม
ที่ซัชชาติบอกว่า เจอบ่อยที่สุดคือเรื่อง "คอร์รัปชั่น"

ซัชชาติบอกว่า ปัญหาเรื่องความมั่นใจในระบบของเราในเรื่องนี้
ต้องรีบแก้ไข ไม่อย่างนั้นแล้ว โครงการต่างๆ จะเกิดขึ้นลำบาก เวลา
จะดำเนินโครงการแต่ละทีก็จะติดขัดไปหมด คนจะไม่มั่นใจเรื่องความ
โปร่งใส คิดแต่ว่าจะมีการโกงเกิดขึ้น

"แต่ผมว่าตอนนี้เริ่มดีขึ้นแล้ว เราคิดว่าระบบไว้แล้ว ซึ่งแก้ที่ต้นเหตุ
จริงๆ ระบบวางมานานแล้ว มีการตรวจสอบเข้มแข็ง แต่ความรู้สึกของ
คนยังติดอยู่ตรงนี้ ต้องสร้างความมั่นใจต่อไป" เจ้าของฉายา "รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดในปรูฟ" ย้ำหนักแน่น
จากนั้นขอตัวไปเปลี่ยนชุด สำหรับการ "ดำเนิน" ซึ่งเป็นกิจกรรม
ต่อไป

ครูหนึ่ง ชัชชาติ ในยูนิฟอร์มคันทา- เสื้อยืดแขนกุดสีดำ กางเกงกีฬาขาสั้นสีดำ ก็ปรากฏกาย ก้าวลงท้องนาที่น้ำเจิ่งนอง ร่วมดำนา กับนิสิต-นักศึกษา อย่างสนุกสนาน

เสียงสะท้อนนักศึกษา ปี 1

ความในใจเมื่อได้เจอ รมต. เป็น กันเอง...กันเอง

เด็กหนุ่มใส่แว่นหนา ขออนุญาตนั่งร่วมวงอาหารกลางวันด้วยตามมารยาท

ถือโอกาสนี้สอบถาม เรื่องกิจกรรมที่เขาคิดสนใจเข้าร่วม ด้วยเหตุผลเพราะ 1.เขาเพิ่งจะศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ถือเป็น "น้องเล็ก" และ 2.เขาเป็นเด็กจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ประสานมิตร ท่าม

กลางนักศึกษาส่วนใหญ่จาก ม.ธรรมศาสตร์

ไม่เป็นปัญหา สำหรับคนที่ชื่นชอบชัชชาติ อย่าง **อลงกรณ์ อัมมวงศศิริศต** นักศึกษารชั้นปีที่ 1 คณะนวัตกรรมสื่อสารมวลชน ประสานมิตร

เด็กหนุ่ม บอกว่า ที่ตัดสินใจร่วมกิจกรรม

นี้ เพราะชื่นชอบการทำงานของท่านชัชชาติ ติดตามการทำงานมาตลอด ชอบสไตล์การทำงานที่รุกเข้าหา จะไปไหนไม่บอกก่อน ไปแบบคนธรรมดา นั่งรถเมล์ ขึ้นรถไฟ ท่านไปสัมผัสปัญหาด้วยตัวเอง แล้วนำปัญหานั้นกลับมาแก้ไข อัปเดตให้คนรับรู้อย่างเป็นกันเองว่า แต่ละวันทำอะไรบ้าง เหมือนเรื่องที่ทำในชีวิตประจำวัน มีมุขตลกด้วย อย่างเจ้าหลง เป็นต้น

"การทำงานแบบนี้ไม่มีเหมือนนักการเมือง แต่เป็นคนคนหนึ่งที่ทำงานในตำแหน่งใหญ่ แต่จากการเอาจริงเอาจังของท่าน ทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาคือ ชาวราชการต้องเอาจริงเอาจังด้วย"

อลงกรณ์เริ่มเป็นหนึ่งในสมาชิกแฟนเพจ "ชัชชาติ สิทธิพันธุ์" เมื่อครั้งที่ท่านโพสต์รูปการขึ้นรถหัวรถขบวน และบนเรื่องการเปิดเพลงเสียงดัง เขาซึ่งได้รู้ว่าม.รัฐมนตรียื่นรถหัวรถขบวนมารับทราบปัญหาอย่างนี้

"บุคลิกทำท่างอย่างท่าน ลุยอย่างนี้ ด้านข้างๆ ผมบนรถหัวรถขบวน ยังไม่รู้เลยว่าม.รัฐมนตรีย" ชายหนุ่มกล่าวจบก็หัวเราะเสียงดัง

และเป็นครั้งแรกของเขาที่มีโอกาสได้เจอ "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี"

"เจอจริงๆ แล้วเรียกว่าดีกว่าที่คิด" อลงกรณ์บอก และอธิบายว่า "ผมได้เจอท่านที่หัวสโลโง แรกๆ ก็เกร็งๆ แต่พอได้เริ่มคุยแล้ว พบว่าท่านเป็นกันเองมาก ยิ่งได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ก็ยิ่งรู้สึกเหมือนว่า ท่านเป็นอาจารย์คนหนึ่งที่เป็นลูกศิษย์ ไม่ได้ถือตัวว่าเป็นรัฐมนตรีแต่อย่างใด ไม่ต้องมีการคุกคามคอยล้อมหน้าล้อมหลัง ชาวบ้าน คนทั่วไปสามารถสัมผัสท่านได้"

และเมื่อให้พูดถึงกิจกรรมที่ได้ร่วมเดินทางมาในครั้งนี้ และคุณูปการของคนชื่อ "ชัชชาติ"

อลงกรณ์บอกชัดเป็นข้อๆ

1.ด้วยบุคลิกของท่านชัชชาติ ทำให้ช่องว่างระหว่างนักการเมืองกับประชาชนลดลง ทำให้คนกล้าเข้าคุยกับนักการเมือง กล้าแสดงความคิดเห็น อย่างในเฟซบุ๊กซึ่งเป็นทางการสื่อสาร 2 ทางก็เป็นอีกพื้นที่พูดคุยหนึ่ง

2.ทำให้ "นิวเจน" หรือ คนรุ่นใหม่ซึ่งไม่ค่อยสนใจเรื่องการเมือง ได้ภักสนใจมากขึ้น เพราะความเป็นกันเองของท่าน อีกทั้ง การลงพื้นที่ดูงานเอง ร่วมแก้ปัญหาเอง ทำให้คนมองภาพนักการเมืองเปลี่ยนไป

อาจเพราะวันนั้นทั้งวันใช้พลัง "มากเกินไป"

ร่างกายที่ปกติไม่ค่อยล้ามีวัยง่าย ๆ กลับต้องมกเจอพิษไข้เข้า รุมเรา อุณหภูมิก็เริ่มสูง ครั้นเนื้อครั้นตัวหน้ามืดหน้ามืด จากนั้นก็เริ่มไอ ไอ และไม่หยุด จนต้องหันไปพึ่งยาหมอตี

นี่แค่เล่าสังเกตุการณ์กิจกรรมในครั้งนี้นะ

ไม่รู้ว่ามี "ตัวคพลัง" อย่าง นิสิต-นักศึกษา กลุ่มดังกล่าวตอนนี้ยัง "แข็งแกร่ง" อยู่ไหม หลังจากได้เผชิญหน้ากับ "ชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี" ?

เชตวัน เตือประโคน